

پیوست

با درس‌گیری از اشتباهات،
راه مان را جانبازانه ادامه دهیم!

جنگ مقاومت ضدروسی

ثور ۱۳۹۷ (می ۲۰۱۸)

سازمان رهایی افغانستان

rehayi@yahoo.com
a-l-o.maoism.ru

جنگ مقاومت ضد روسی

جنبش مقاومت ضد روسی به معنای واقعی کلمه خودجوش بود و پشتیبانی «قاطبه خلق» را با خود داشت.

شرکت و عدم شرکت در مقاومت برضد تجاوز سوسیال امپریالیزم معیار میهن پرستی انقلابی و آزادیخواهی بود. ازینرو اغلب تشکلهای چپ و انقلابی در آن شرکت داشتند. امروز هم میزان اعتبار، کارایی و نیرومندی هر سازمان چپ با میزان شرکت آن در جنگ ضد روسی و مبارزه ضد بنیادگرایی محاسبه می‌شود.

رهبری زرد و ضد انقلابی حرکتها و مجامعی نباید مانع کار انقلابیون در آنها شود. شرکت در جنبشی میرا از «سیا» و سایر دشمنان، از هیچ نظر چندان دشوار نیست. اما شرکت در جنبشی که عمال آدمخور امپریالیزم امریکا و «آی.اس.آی» رهبریش را غصب کرده باشند، با آنکه از یک سو دشوار است، از سوی دیگر باید انقلابیون را مصممانه‌تر برمی‌انگیخت که با تمام توش و توان به آن بپیوندند تا حتی‌الامکان میکروب مهلک «سیا» و ارتجاع را به توده‌ها شناسانده و جنبش را در مسیر دموکراتیک و منطبق با بهروزی اکثریت سمت دهند. ولی در شرایطی که توده‌ها با دست خالی علیه لشکر متجاوز جان‌فشانی می‌کردند، می‌بایست مستقیماً و با دلآوری یک پیشاهنگ در جنگ شرکت جست تا با جلب اعتماد و احترام خلق راه سازماندهی و ارتقای معرفت سیاسی کلی و مشخصاً سرشت امریکا و چاکران مذهبی‌اش را برای آنان هموار ساخت. تحقق این خواست از بستر نرم و گرم و از دور با لفاظی‌های زیبای سر‌اسبی به هیچوجه میسر نبود و با تمسخر و نفرین روبرو می‌شد. این حکم مائو که «کمونیست‌ها هرگز نباید خود را از اکثریت توده‌ها جدا سازند بلکه باید بکوشند بین عناصر پیشرو و توده‌های وسیع پیوندی نزدیک برقرار سازند» در جنگی استقلال‌طلبانه در افغانستانی با شوربخت‌ترین مردمش، هزار بار بیشتر اهمیت کسب می‌کرد.

باند‌های اخوانی از قبل «سیا» به نام و نشان و ثروت‌های هنگفت رسیده و جنگ را دست بازتر و جری‌تر، از مضمون آزادیخواهانه و دموکراتیک آن تهی کردند. درین حال از توده‌های ناآگاه و درگیر جنگ با یک ابرقدرت توقعی نبود اما روشنفکران انقلابی خواهان ادای سهم، راهی نداشتند جز یکی شدن با مردم و نمونه بودن در کار، تا در پهلوی رفع کمبودها، توده‌هایی را از زیر یوغ میهنفروشان جهادی بیرون کشند. اگر انقلابی‌ای به مردم میگفت رهبران شما جاسوسان «سیا» و «آی.اس.آی» اند و جنگ جنگ امریکا و شوروی است، بلافاصله مردم به وی ندا درمی‌دادند که «جناب انقلابی، تو بیا و برای آزادی وطنت بجنگ بی‌آنکه خود را به امریکا یا شوروی بفروشی و سر ما را هم برای فهم واقعیت‌ها باز کن.» این دعوت، برای «انقلابی» هم سرشکستگی داشت و هم راه فرار او را از مبارزه مسلحانه و مرارت‌هایش می‌بست. سازمان ما نخواست به این مذلت بیفتد.

تجربه ما از سهمگیری در جنگ ضد روسی بس گرانقدر و غنیمت است. جنگ کوره‌ای بود برای آبدیدگی و کسب تجارب گرانبهای مبارزاتی. بدون شرکت در آن، مسلما گوشی شنوا به حرف‌های خود نیافته و از درآمیختن نسبی با توده‌ها و تشبیت رفقا در مناطقی، سخت دور می‌افتادیم که جبرانش اگر نه محال، بی‌نهایت دشوار می‌بود.

جنگ ضد روسی را با لاقیدی «جنگ روبل و دالر» نامیدن از نشناختن سوسیال امپریالیزم و جنایاتش یا جبن یا هر دو منشا گرفته و لجن پاشی‌ای بیش‌رمانه بر رزم اعجاب‌انگیز ملتی استقلال طلب می‌باشد. برای امریکا و اخوان مقدور نبود ملتی اعم از مرد و زن، پیر و جوان و از هر دین و مذهب و قوم را آنچنان توفان آسا و سرتاسری به حرکت درآرند. جنگ مقاومت خیزش سلحشورانه‌ای بود که اگر نیروهای انقلابی ضعیف نمی‌بودند و ضربات خردکننده از سوی امپریالیزم امریکا و همدستان بنیادگرایش نمی‌خوردند، می‌توانست به استقلال، دموکراسی و ترقی بیانجامد. تاریخ و مردم ما ناکامی و اشتباهات انقلابیون در جنگ مقاومت ضد روسی را خواهند بخشید اما عدم شرکت در آن و مخصوصا تحقیر آن را هرگز نخواهند بخشید.